

breiding van de wetenschappelijke staf aan de orde kwam.¹³⁸ Een eerste vereiste was de benoeming van een hoogleraar in de theoretische natuurkunde naast Jonker, aangezien diens 'reeds thans te zware taak' alleen nog maar in omvang zou toenemen wanneer het aantal kandidaten met natuurkunde als hoofdvak en het aantal promovendi zou groeien. De sectie zag echter nog niet de mogelijkheid om een dergelijke benoeming op korte termijn te verwezenlijken; wel achtte ze het mogelijk binnen niet te lange termijn aan twee jonge theoretische fysici een leeropdracht te verstrekken, 'met de verwachting dat daarop na enige tijd een lectorsbenoeming en misschien een hoogleraarsbenoeming zal kunnen volgen'. Daarnaast wilde men komen tot de benoeming van een hoogleraar in de vaste-stoffysica. 'Gezien het grote belang van dit onderdeel der natuurkunde, zowel uit wetenschappelijk oogpunt als voor de opleiding van research-physici' werd de toenmalige situatie – een buitengewoon lector voor slechts één dag in de week – als onbevredigend ervaren. Ook vond de sectie het noodzakelijk een lector te benoemen voor het onderwijs in de natuurkunde voor de medische propedeuse, dat nog steeds door Blok werd verzorgd. Verder werd gedacht aan de benoeming van een lector voor het onderwijs in de elektronica en wilde men komen tot de opbouw van een afdeling 'radiologie' (radio-fysica en radio-chemie) door een fysicus te benoemen tot buitengewoon hoogleraar en een chemicus tot lector. Hiermee werden de lijnen uitgezet voor de ontwikkeling van de sectie in het nieuwe laboratorium.

173

Sizoo ging echter, op 8 november 1965, op vijfenzestigjarige leeftijd vervroegd met emeritaat (hoogleraren gingen destijds gewoonlijk door tot hun zeventigste), omdat zijn werk voor RVO-TNO steeds meer tijd vergde. De besprekingen over de bouw en de inrichting van het laboratorium waren al voor het grootste deel door Jonker en Blok gevoerd;¹³⁹ Jonker volgde Sizoo nu ook op als directeur van het laboratorium. Ter gelegenheid van Sizoo's afscheid werd een receptie georganiseerd in het Hilton Hotel met oud-leerlingen en collega's van de VU en natuurkundigen waarmee hij had samengewerkt bij FOM en het IKO. Sizoo zou van 1965 tot 1973 aan de VU verbonden blijven als president-directeur van de Vereniging. In zijn afscheidsrede, 'Na vijfendertig jaar', keek hij terug op de geschiedenis van de faculteit tot dan toe. Hij sloot af met een karakterisering van de toenmalige situatie: 'Zo staat dan de Faculteit der Wiskunde en Natuurwetenschappen na een aanloop-